

Forslag

til

Lov om dyrlæger

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Loven omfatter retten til at udøve dyrlægegerning og dyrlægers pligter samt veterinære laboratorier og Det Veterinære Sundhedsråd.

Kapitel 2

Dyrlægegerning

§ 2. Ved dyrlægegerning forstås

- 1) at tage et dyr under behandling, når der er grund til at antage, at dyret eller den besætning, hvortil det hører, lider af en smitsom sygdom, hvorom anmeldelse skal indgives i henhold til lovgivningen om smitsomme sygdomme hos dyr,
- 2) at tage andres dyr under behandling for nogen anden sygdom, til hvis behandling der kræves veterinær indsigt,
- 3) at tage dyr under behandling under anvendelse af lægemidler, der efter apotekerlovgivningen kun må udleveres mod recept,
- 4) at udøve veterinær fødevarerkontrol og -tilsyn, hvor den veterinære uddannelse er af væsentlig betydning og
- 5) at udøve anden virksomhed, hvor den veterinære uddannelse er af væsentlig betydning.

Stk. 2. Ret til at udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge har kun den, der har modtaget autorisation som dyrlæge i henhold til § 3, stk. 1 eller 3, eller som har adgang til at udøve dyrlægegerning i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 35.

§ 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddeler efter anmodning autorisation

som dyrlæge til den, der har bestået veterinæreksamen ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Stk. 2. Ministeren fastsætter regler om fremgangsmåden ved meddelelse af autorisation.

Stk. 3. Ministeren kan meddele personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den i stk. 1 nævnte uddannelse, autorisation som dyrlæge her i landet. Autorisationen kan gøres betinget af, at den pågældende forinden har fulgt undervisningen i visse fag ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og eventuelt aflagt prøve i disse fag. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i den pågældendes udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 4. Den, der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 eller 3, skal beherske det danske, svenske eller norske sprog samt aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af ministeren. Ministeren kan dog i særlige tilfælde meddele tilladelse til, at en person, der ikke behersker det danske, svenske eller norske sprog, autoriseres som dyrlæge.

Stk. 5. Ministeren offentliggør navnene på autoriserede dyrlæger.

§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning, hvis behovet for dyrlægehjælp ikke kan dækkes af dyrlæger.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, kan yde dyrlæger bistand under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne